

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyní
Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Ludmily Sandnerové ve věci

žalobce: **S. C. M.**, narozený dne X
státní příslušnost Nigerijská federativní republika
neznámého pobytu
zastoupený opatrovníkem Mgr. Davidem Netušilem, advokátem
sídlem Politických vězňů 911/8, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1643/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2016, č. j. MV-50580-4/SO-2013

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna ustanoveného opatrovníka činí 1 936 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 15. 5. 2016 se žalobce u Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“) domáhá zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále též „žalovaný“) ze dne 7. 4. 2016, č. j. MV-50580-4/SO-2013, kterým

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

žalovaný potvrdil usnesení Ministerstva vnitra, (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 29. 1. 2013, č. j.

OAM-77291-11/DP-2012. Správní orgán I. stupně tímto usnesením zastavil žalobci správní řízení podle § 169 odst. 8 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o pobytu cizinců“), neboť žadatel podal na území žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu (dále též „žádost o prodloužení povolení“) v době, kdy k tomu nebyl oprávněn. Žalobce současně navrhuje zrušení i rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

2. Správní orgán I. stupně v odůvodnění usnesení konstatuje, že žadateli bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ostatní s platností od 31. 12. 2011 do 14. 12. 2012. Dne 5. 12. 2012 podal žadatel žádost o prodloužení povolení, kterou měl podle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců podat nejdříve 90 a nejpozději 14 dnů před uplynutím platnosti povolení, což je nejdříve dne 17. 9. 2012 a nejpozději dne 3. 12. 2012. Jelikož žádost podal až dne 5. 12. 2012, pak k jejímu podání již nebyl žadatel oprávněn. Současně v žádosti žadatel neuvedl důvody, které vedly k podání žádosti mimo zákonem stanovenou dobu. Byl proto vyzván k odstranění nedostatků žádosti. Žadatel uvedl, že očekával platbu za školné z Nigérie, která dorazila pozdě, proto nemohl platit školné, a škola mu nevydala potvrzení o studiu, které potřeboval k podání žádosti. Správní orgán I. stupně k těmto důvodům vyjádřil, že uvedené nelze považovat ve smyslu ust. § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců za důvody na žadatelově vůli nezávislé, které by odůvodňovaly podání žádosti do 3 pracovních dnů po jejich zániku, neboť žadatel mohl podat žádost o prodloužení povolení v zákonem stanovené lhůtě a chybějící náležitosti doložit později. Proti tomuto usnesení podal žadatel odvolání.
3. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí doplňuje, že součástí předloženého spisového materiálu je žadatelovo potvrzení o studiu vydané Prague College, s.r.o., ze dne 27. 11. 2012. Absence tohoto dokladu tak nebránila žadateli ve včasném podání žádosti o prodloužení povolení do dne 3. 12. 2012. Smlouva o komplexním zdravotním pojištění s VZP je ze dne 4. 12. 2012 s platností od 15. 12. 2012. Jelikož žadatel je podle § 35 odst. 2 zákona o pobytu cizinců povinen být pojištěn po celou dobu svého pobytu na území České republiky, musel tudíž disponovat i aktuální smlouvou, kterou mohl předložit. Žadatel je rovněž povinen prokazovat schopnost disponovat dostatečnými finančními prostředky k pobytu na území podle § 31 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 13 zákona o pobytu cizinců. Nedostatek finančních prostředků proto nelze posoudit jako důvody nezávislé na vůli účastníka řízení, bránící mu ve včasném podání žádosti.
4. Žalovaný k námitce posouzení dopadu vydaného usnesení do soukromého života účastníka řízení uvádí, že usnesení správního orgánu I. stupně je rozhodnutím procesním a správní orgán při jeho vydání pouze posuzuje, zda účastníkovi řízení ve včasném podání žádosti bránily důvody na jeho vůli nezávislé.
5. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal žalobu.
6. V prvním žalobním bodu žalobce nesouhlasí se žalovaným, že žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území republiky (dále též „žádost o prodloužení povolení“) podal v době, v níž k tomu nebyl oprávněn.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

7. Žalobce podal správnímu orgánu I. stupně žádost o prodloužení povolení dne 5. 12. 2012, neboť jeho povolení mělo skončit dne 19. 12. 2012, a nikoli dne 17. 12. 2012, jak nedůvodně uvádí správní orgán I. stupně v rozhodnutí. Žalobce na území republiky pobývá na dlouhodobé vízum za účelem studia Prague College od podzimu 2010, a nikoli od roku 2011, jak mylně uvádí žalovaný. I kdyby žalobce skutečně podal žádost o prodloužení povolení později o 2 dny, pak nesouhlasí se žalovaným, že žalobcovy důvody nelze považovat za důvody na vůli cizince nezávislé ve smyslu § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Podle žalobce včas nepředložil potvrzení o studiu, které bylo třeba k žádosti připojit, protože nedisponoval finančními prostředky na úhradu školného, a vystavení potvrzení o studiu škola podmiňovala zaplacením alespoň poloviny školného. Žalobce školné mohl škole zaplatit až poté, co obdržel finance od rodičů ze zahraničí. Žalobce zmiňované hledisko disponibility dostatečné výše finančních prostředků nepovažuje za rozhodující, v řízení je žalovanému povinen pouze prokázat schopnost disponovat dostatečnými finančními prostředky k pobytu na území podle § 31 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 13 zákona o pobytu cizinců. Podle žalobce z uvedeného ustanovení nevyplývá, že by byl povinen mít k dispozici finanční prostředky na úhradu školného pro následující školní období.
8. Ve druhém žalobním bodu žalobce nesouhlasí se žalovaným, že usnesení o zastavení řízení podle § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu cizinců je rozhodnutím procesním, a proto nereflakuje zásadu přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého života cizince ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců.
9. Žalobce vysvětluje, že na území České republiky na povolení k dlouhodobému pobytu žije téměř 6 let, naučil se česky a vybudoval si zde pevné společenské, kulturní, hospodářské a osobní vazby. V odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce prokazoval partnerský vztah k J. M., občance ČR. Poté, co tento vztah ukončil, má žalobce vážný a dlouhodobý vztah s jinou partnerkou, která si v tomto soudním řízení nepřeje, aby ji žalobce jmenoval. Podle žalobce je s ohledem na uvedené okolnosti nutné v daném případě aplikovat zásadu přiměřenosti.
10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatuje, že napadené rozhodnutí reflektuje pouze poslední povolený dlouhodobý pobyt, o jehož prodloužení žalobce žádal, předcházelo mu vízum k pobytu nad 90 dní, platné ode dne 31. 12. 2010 do dne 30. 12. 2011.
11. K výpočtu lhůty pro podání žádosti žalovaný odkazuje na odůvodnění jak napadeného rozhodnutí, tak rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalovaný konstatuje, že žalobce pobýval na území republiky před podáním žádosti o prodloužení povolení na základě předchozího povolení, uděleného s platností ode dne 31. 12. 2011 do dne 14. 12. 2012 již minus 14 dnů, tj. dne 1. 12. 2012 byla sobota, posledním dnem pro podání žádosti tak bylo pondělí dne 3. 12. 2012. Správní orgány vycházely z údajů informačního systému cizinců a doklady, z nichž by vyplývala jiná doba povolení předchozího pobytu, nejsou součástí spisového materiálu, žalobce je v odvolání ani nezmiňoval.
12. K otázce přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého života cizince ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců žalovaný odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a judikaturu. Žalovaný navrhuje, aby žaloba byla zamítnuta jako nedůvodná.
13. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

14. K jednání, které se konalo u městského soudu dne 27. 11. 2018, se žalovaný nedostavil, avšak předem svou neúčast omluvil. Tato skutečnost nebránila tomu, aby městský soud ve věci jednal. Žalobce, resp. jeho opatrovník, neboť žalobce je t. č. neznámého pobytu, setrval na žalobní argumentaci, k dotazu soudu žádný důkaz nenavrl.
15. Městský soud posoudil věc takto:
16. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce má cestovní pas číslo X, který vydala Nigerijská federativní republika, s povolením k dlouhodobému pobytu č. X do dne 14. 12. 2012. Podle potvrzení o studiu vydané Prague College s. r.o. ze dne 27. 11. 2012 je žalobce s číslem pasu X od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013 studentem 3. ročníku bakalářského programu. Dne 5. 12. 2012 žalobce podal žádost o prodloužení povolení správnímu orgánu I. stupně, současně téhož dne podal žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání žádosti o prodloužení povolení s tím, že její důvod doloží v nejbližší době. Žalobce dne 9. 1. 2013 převzal výzvu správního orgánu I. stupně ze dne 5. 1. 2013, č. j. OAM-77291-6/DP-2012, aby ve lhůtě 5 dnů doložil doklad – potvrzení, z něhož bude zřejmé, že cizinci ve včasném podání žádosti bránily důvody na jeho vůli nezávislé a kdy tyto důvody vznikly a pominuly. Žalobce dne 14. 1. 2013 správnímu orgánu I. stupně za důvod uvedl: *„protože jsem očekával platbu za školné z Nigérie a platba dorazila pozdě. Když nemohl platit školné, nedali mi potvrzení o studiu, které jsem potřeboval na rozšíření svou víza. Bylo mi řečeno až potom, že jsem mohl požadat o prodloužení pouze s formuláři žádosti a že jsem mohl poslat asi potom další podklady. Bohužel, jsem to nevěděl předtím, protože jsem nikdy nebyl v prodlení s mou žádostí.“* K uvedenému tvrzení žalobce mj. připojil výpis z bankovního účtu č. X, z něž vyplývá, že dne 19. 11. 2012 z účtu č. X na žalobcův účet byla připsaná částka 100 000 Kč, dne 20. 11. 2012 žalobce vybral částku 102 000 Kč, dne 23. 11. 2012 žalobce zaslal na účet společnosti Prague College s. r. o. částku 10 000 Kč, k datu 30. 11. 2012 má žalobce na účtu zůstatek částku 20,41 Kč. Dne 19. 12. 2012 žalobce správnímu orgánu I. stupně doručil druhou žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání žádosti o prodloužení povolení se shodným odůvodněním, jak je shora uvedeno.
17. Městský soud vycházel z této právní úpravy zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění.
18. Podle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně *„Žádost o povolení k dlouhodobému pobytu je cizinec povinen podat nejdříve 90 a nejpozději 14 dnů před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů. V případě, že podání žádosti ve lhůtě podle předchozí věty zabrání důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po zániku těchto důvodů; vízum se do doby zániku tohoto oprávnění považuje za platné.“*
19. Podle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí *„Žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo o prodloužení doby jeho platnosti je cizinec povinen podat nejpozději před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, nejdříve však 120 dnů před uplynutím jeho platnosti. Žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty je cizinec povinen podat nejdříve 120 a nejpozději 30 dnů před uplynutím její platnosti.“*
20. Podle § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu cizinců *„Usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal žádost o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů,*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn.“

21. Podle § 174a zákona o pobytu cizinců *„Při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.“*
22. Podle čl. IV bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 314/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony ze dne 11. 11. 2015 (dále též „zákon č. 314/2015 Sb.“) *„Řízení podle zákona č. 326/1999 Sb., zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené, se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“*
23. K prvnímu žalobnímu bodu městský soud ověřil, že v žalobcově cestovním pasu č. A02431728, který vydala Nigerijská federativní republika, disponuje žalobce povolením č. 000092144 k dlouhodobému pobytu do dne 14. 12. 2012. Podle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném k tomuto datu měl žalobce podat svou žádost o prodloužení povolení v rozmezí nejdříve 90 dnů, což bylo dne 15. 9. 2012, ale jelikož tento den byla sobota, pak prvním následujícím pracovním dnem je pondělí dne 17. 9. 2012. Nejpozdějším dnem pak byl den 1. 12. 2012, a jelikož to byla rovněž sobota, pak prvním následujícím pracovním dnem je den 3. 12. 2012. Žalobcova žádost o prodloužení pobytu je ze dne 5. 12. 2012, shodné datum má podací razítko správního orgánu I. stupně. K uvedenému lze proto uzavřít, že pokud žalobce podal žádost o prodloužení povolení dne 5. 12. 2012, podal ji v rozporu s dobami uvedenými v § 47 odst. 1 větě první zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném ke dni rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jak správně uzavřel správní orgán I. stupně.
24. V mezidobí, než žalovaný vydal napadené rozhodnutí, právní úprava § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, byla novelizována zákonem č. 314/2015 Sb. Tato nová právní úprava sama o sobě by byla pro žalobce příznivější, neboť žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu by byl žalobce podle tohoto znění povinen podat nejpozději před uplynutím platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, nejdříve však 120 dnů před uplynutím jeho platnosti. Podle této právní úpravy by žalobce tak podal svou žádost ještě včas. Uvedenou právní úpravu, byť je pro žalobce příznivější, však nelze užít, jelikož řízení zahájené podle zákona o pobytu cizinců a dosud neskončené se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle znění účinného přede dnem nabytí účinnosti novely tohoto zákona, jak vyplývá z čl. IV bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 314/2015 Sb. S ohledem na uvedené skutečnosti městský soud se ztotožňuje se žalovaným, který nepochybil, když se řídil původní právní úpravou, již zmiňuje na druhé straně napadeného rozhodnutí a zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
25. Jelikož žalobce tvrdí, že na území republiky pobývá od podzimu 2010, a nikoli od roku 2011, nedokládá, jakým způsobem mu tím bylo zasaženo do jeho práv a jakou souvislost

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

má takové tvrzení s danou věcí. Soud proto uvedenou dílčí námitku považuje za irelevantní.

26. Městský soud se proto dále zabýval tím, zda žalobcovy důvody, proč podal žádost o prodloužení povolení později, než měl, lze podřadit pod „*důvody na vůli cizince nezávislé*“, jak má na mysli § 47 odst. 1 věta druhá zákona o pobytu cizinců.
27. V rozsudku ze dne 27. 8. 2014, č. j. 1 Azs 74/2014 - 27, Nejvyšší správní soud konstatoval, že břemeno tvrzení i břemeno důkazní k prokázání tvrzení o skutečnosti bránící podání žádosti ve lhůtě podle § 47 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců stíhají žadatele. Je tedy na něm, aby v žádosti vymezil důvody, proč nebylo možné podat žádost v uvedené lhůtě, přičemž má zároveň povinnost svoje tvrzení prokázat (např. u nemoci zejména lékařskou zprávou). V rozsudku ze dne 19. 9. 2013, č. j. 4 As 69/2013 - 44, Nejvyšší správní soud judikoval, že „*pokud cizinci zabrání ve včasném podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu (resp. o prodloužení doby jeho platnosti) důvody na jeho vůli nezávislé, je povinen při následném podání žádosti v dodatečné lhůtě tří pracovních dnů po zániku těchto důvodů (§ 47 odst. 1 věta druhá zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky) uvést, že žádost podává opožděně právě z této kvalifikované příčiny, a doložit existenci důvodů, které mu ve včasném podání žádosti zabránily.*“
28. V dané věci žalobce za důvod na jeho vůli nezávislý považuje skutečnost, že neměl dostatečné finanční prostředky na školné, a proto mu škola potvrzení o studiu vydala poté, až školné zaplatil.
29. Městský soud se ztotožňuje se správním orgánem I. stupně i se žalovaným, kteří takto žalobcem prezentovaný důvod neakceptovali.
30. Ze správního spisu lze shrnout, že podle žalobcova bankovního výpisu z listopadu 2012 byla na účet žalobce z jiného účtu téže banky dne 19. 11. 2012 převedena částka 100 000 Kč, kterou žalobce vzápětí druhý den, dne 20. 11. 2012, celou „cash“ vybral plus navíc dva tisíce korun. Dne 23. 11. 2012 žalobce na účet společnosti Prague College s.r.o. zaslal částku 10 000 Kč. Dne 27. 11. 2012 společnost Prague College s.r.o. vydala žalobci potvrzení o studiu. (Na tomto potvrzení si městský soud nemohl nepovšimnout, že uvedená společnost k osobě žalobce eviduje jiné číslo pasu „X“ než oba správní orgány. O omyl se jednat nemůže, neboť jmenovaná společnost shodné číslo pasu zmiňuje na dvou odlišných místech v daném potvrzení. Přitom správnímu orgánu I. stupně ve shodném časovém období žalobce předložil pas s číslem „X“, ve kterém má evidované i zmiňované pobytové oprávnění).
31. Žalobce k uvedeným skutečnostem podle městského soudu nedoložil, co konkrétně mu bránilo, a časový interval od kdy do kdy, aby žádost, k níž disponoval potvrzením o studiu již ze dne 27. 11. 2012, podal nejpozději dne 3. 12. 2012, aby měl zachovanou lhůtu. Správní orgány proto zcela po právu uzavřely, že pro účely doložení opožděného podání ze strany žalobce není rozhodné, že „*nedostatek finančních prostředků nelze posoudit jako důvody nezávislé na vůli účastníka řízení, bránící mu ve včasném podání žádosti*“, jak uvádí žalovaný ve druhém odstavci na str. 3 napadeného rozhodnutí, neboť žalobce nedoložil (ani městskému soudu) žádný důkazní prostředek způsobilý k prokázání skutečnosti, která mu bránila podat předmětnou žádost včas. Městský soud se ztotožnil s oběma správními orgány, že předmětná žádost byla podána opožděně.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

32. Námitky žalobce, že hledisko disponibility dostatečné výše finančních prostředků nepovažuje za rozhodující, jelikož je povinen prokázat pouze schopnost disponovat dostatečnými finančními prostředky k pobytu na území podle § 31 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 13 zákona o pobytu cizinců, proto z uvedeného ustanovení mu nevyplývá povinnost mít k dispozici finanční prostředky na úhradu školného pro následující školní období, městský soud považuje za irelevantní, neboť správní orgány výši žalobcových finančních prostředků při uvedeném procesním posouzení ani nezkontrolovaly. Námitku městský soud považuje proto za nedůvodnou.
33. Ke druhému žalobnímu bodu, v němž žalobce namítá, že se správní orgány nevypořádaly s přiměřeností dopadu do jeho soukromého života, městský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2016, č. j. 1 Azs 295/2015-40, který se zabýval obdobnou otázkou přiměřenosti dopadu do soukromého života takto: „[n]ámitku, že se městský soud nezabýval případným dopadem do soukromého a rodinného života, Nejvyšší správní soud odmítá jako nedůvodnou. Podle § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu cizinců správní orgán „usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec [...] podal žádost o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn[...]“ V posuzované věci je zřejmé, že žádost byla podána až po zákonné lhůtě, tedy v době, kdy k tomu stěžovatel již nebyl oprávněn. Proto správní orgány ani městský soud nepochybily, pokud se nezabývaly věcnou stránkou dané žádosti, tedy ani případným zásahem správního vyhoštění do soukromého a rodinného života stěžovatele, neboť k tomu nebyly splněny procesní podmínky.“
34. V předmětné věci městský soud rovněž odkazuje na shora uvedený § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu cizinců, citovaný shora. V posuzované věci je zřejmé, že žádost byla podána až po zákonné lhůtě, tedy v době, kdy k tomu žalobce již nebyl oprávněn. Proto správní orgány se věcnou stránkou dané žádosti zabývat nemohly, tedy ani namítaným případným zásahem do soukromého a rodinného života žalobce, neboť k tomu neměly splněné procesní podmínky.
35. V dané věci se nejedná o přepjatý formalismus, neboť bylo na žalobci, aby svojí údajnou nemožnost podat žádost včas řádně doložil, resp. aby si střežil svoje práva ve smyslu zásady *vigilantibus iura skripta sunt* a podal žádost o povolení k dlouhodobému pobytu včas. Uvedenou námitku městský soud považuje rovněž za nedůvodnou.
36. Městský soud v předmětné věci shrnuje, že žalovaný se v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí dostatečně vypořádal s námitkami žalobce a jeho rozhodnutí soud shledal věcně správným.
37. Vzhledem ke shora uvedenému městský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný správní orgán, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Městský soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

39. Odměnu ustanoveného opatrovníka, jímž je advokát, představují dva úkony právní služby, a to příprava a převzetí opatrovnictví a účast na ústním jednání, tedy celkem 2 úkony po 500 Kč [§ 11 odst. 1 písm. a) a g), § 7 bod 2 ve vazbě na § 9 odst. 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů] a dále režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu a činí 1 600 Kč. Vzhledem k tomu, že opatrovník je plátcem daně z přidané hodnoty, odměna za zastoupení se zvyšuje o 21 % z 1 600 Kč, tedy o 336 Kč. Celkem tak odměna opatrovníka činí 1 936 Kč. Podle § 23 a § 1 odst. 2 věta druhá zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů a § 64 s. ř. s. za užití § 140 odst. 2 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, hradí odměnu opatrovníka stát.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. listopadu 2018

JUDr. Jan Ryba v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.